

KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
28. října 2771/117, 702 00 Ostrava

Čj.: MSK 72180/2025
Sp. zn.: DSH/11589/2025/Dos
280.9 S5
Vyřizuje: Mgr. Jan Dospiva
Odbor: Odbor dopravy
Telefon: 595 622 210
Fax: 595 622 126
E-mail: posta@msk.cz
Datum: 2025-07-01

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskoslezského kraje v přenesené působnosti na základě ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, podle ust. § 40 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o pozemních komunikacích) a podle ust. § 89 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), na základě odvolání

přezkoumal rozhodnutí [redacted] úseku dopravy (dále jen silniční správní úřad), č. j. OÚDL 1181/2025 ze dne 22. 4. 2025 (dále jen napadené rozhodnutí), kterým silniční správní úřad deklaroval, že na pozemku parc. [redacted] ve směru od železničního přejezdu [redacted] ke [redacted] také v prostoru mezi závorami železničního přejezdu [redacted] se místní komunikace nenachází, a žadateli (odvolateli) se tímto nevyhovělo,

a rozhodl takto:

Podle ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se napadené rozhodnutí **ruší** a věc se **vrací** k novému projednání správnímu orgánu prvního stupně.

Odůvodnění

Silniční správní úřad na základě žádosti odvolatele ze dne 20. 3. 2025 vydal po předchozím řízení napadené rozhodnutí, kterým silniční správní úřad deklaroval, že na pozemku parc. [redacted] ve směru od železničního přejezdu [redacted] a také v prostoru mezi závorami železničního přejezdu [redacted] se místní komunikace nenachází, a žadateli (odvolateli) se tímto nevyhovělo. Toto rozhodnutí bylo odvolateli doručeno dne 22. 4. 2025. Dne 7. 5. 2025, tedy včas, podal odvolatel proti tomuto rozhodnutí odvolání.

V něm odvolatel uvádí, že o otázce, zdali je předmětná komunikace místní komunikací v prvním instanci rozhodovala [redacted] silniční správní úřad, přičemž v případě kladného rozhodnutí by došlo k potvrzení, že vlastníkem této komunikace je právě [redacted]. Rozhodnutí orgánu prvního stupně tak bylo předvídatelné, a to i přes to, že odvolatel má důvodně za to, že se na předmětném pozemku místní komunikace nachází. Ve věci je třeba nechat rozhodnout nezávislý nadřízený orgán.

Tel.: 595 622 222 IČ: 70890692
Fax: 595 622 126 DIČ: CZ70890692
ID DS: 8x6bxsd Č. účtu: 1650676349/0800

www.msk

Elektronický podpis: 1.7.2025
Certifikát autora podpisu:
Jméno: Jan Dospiva
Vydal: PostSignum Qualified CA 4
Platnost do: 1.4.2026 10:47 +02:00

Dále odvolatel uvádí, že silniční správní úřad rozdělil předmětnou komunikaci na dvě části, a to na úsek mezi závorami a na část za železničním přejezdem ve směru k farmě. V případě první části (úsek mezi závorami) silniční správní úřad rozhodl tak, že v úseku mezi závorami se, v souladu s § 14 odst. 2 písm. c) zákona o pozemních komunikacích a v souladu s § 9 písm. c) vyhlášky č. 177/1995 Sb., kterou se vydává stavební a technický řád drah, nenachází vůbec pozemní komunikace, tudíž v tomto úseku nemůže být ani místní komunikace. S tímto postupem odvolatel nesouhlasí a tuto část považuje za nepřezkoumatelnou, když správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti zjištěné v rozporu se zákonem a dále se danou problematikou nezabýval. Je třeba doplnit, že v daném úseku dochází ke křížení dráhy s komunikací a názor, že komunikace končí závorou, přerušuje se a následně pokračuje za druhou závorou, je mylný. Výše uvedené paragrafy hovoří pouze o součásti a příslušenství komunikace či součásti dráhy. Z textu zákona (např. § 37 odst. 4 věta druhá zákona o pozemních komunikacích) a z logiky věci vyplývá, že komunikace vede plynule i přes železniční přejezd, jen její součástí či příslušenstvím (z veřejnoprávního hlediska) samotný přejezd není.

Co se týče druhé části, i když odvolatel nesouhlasí s rozdělením problematiky na tyto části (viz např. příložená příloha č. 1 odvoláním napadeného rozhodnutí, kde je podle odvolatele jasně naznačeno, že místní komunikace pokračuje i za břevnem závory – označeno hnědou barvou), je nutno se vyjádřit k odůvodnění orgánu prvního stupně. Odvolatel se domnívá (ostatně to vyplývá i z žádosti), že místní komunikace na předmětném pozemku vznikla před účinností zákona o pozemních komunikacích, tudíž k ní rozhodnutí o zařazení do kategorie místní komunikace neexistuje. Tuto domněnku potvrzuje rovněž fakt, že i místní komunikace na pozemku [redacted] vznikla rovněž před r. 1997. Rovněž část místní komunikace uznaná silničním správním úřadem nacházející se na předmětném pozemku před železničním přejezdem také vznikla před r. 1997. Samotný fakt, že předmětná komunikace není v neveřejném pasportu komunikací, vedeném [redacted] (orgán 1. stupně) není pro odvolatele rozhodný, když nelze vyloučit provedení úprav a změn tímto orgánem, či chybné nebo neúplné vedení pasportu komunikací, nehledě na to, že část předmětné komunikace v pasportu místních komunikací zaznačena je (i přes to však bylo žadateli nevyhověno v plném rozsahu).

Silniční správní úřad dále uvádí, že za železničním přejezdem se nenachází zástavba rodinných domů, a že daná komunikace naplňuje znaky účelové komunikace. K tomuto odvolatel uvádí, že hranice mezi místní komunikací (zvláště nižších tříd) a veřejně přístupnou účelovou komunikací je velmi malá až překrývající se, nelze tedy s jistotou uvést, že komunikace naplňuje znaky účelové komunikace, tudíž se jedná o účelovou komunikaci, když tato komunikace rovněž naplňuje znaky komunikace místní.

Pokud silniční správní úřad argumentuje tím, že pozemní komunikace IV. třídy (dle předložených důkazů je zřejmé, že ji odvolatel historicky eviduje jako podskupinu D1) je komunikace nepřístupná provozu silničních motorových vozidel, tak k tomuto odvolatel uvádí, že komunikace IV. třídy D1 je komunikace se smíšeným provozem, tzn. je na ni umožněn smíšený provoz, nejedná se tedy o komunikaci silničním motorovým vozidlům nepřístupnou. Co se týče samotného zařazení, tak otázkou změny třídy komunikace by se měl zabývat silniční správní úřad, nikoliv odvolatel.

Silniční správní úřad se podle odvolatele dostatečně nevypořádal s jeho argumentací týkající se provádění společných prohlídek vč. stvrzování kategorie komunikace podpisem zástupce [redacted]. Dále nebyly vypořádány skutečnosti, že komunikace není využívána pouze k zásobování společnosti a zaměstnanci společnosti, ale rovněž se jedná o příjezdovou komunikaci k obydlené budově na adrese [redacted]. [redacted] se rovněž nachází prodejna zemědělských potravin, a rovněž přes předmětnou komunikaci jezdí pravidelná autobusová linka. Dále nebyla rozhodnutím řešena absence obratiště, když dochází k ukončení místní komunikace na hranici krajní koleje (dle pasportu), či na úrovni břevna závory (dle napadeného rozhodnutí), s tím je rovněž spojeno provádění zimní údržby, které je [redacted] prováděno i (minimálně částečně) za přejezdem směr [redacted] tzn. nekončí na úrovni závory či koleje.

Co se týče změny dopravního významu, tak odvolatel se domnívá, že ke změně kategorie komunikace nedošlo právě z důvodu, že se v daném místě místní komunikace (vzniklá před r. 1997) již nachází. Odvolatel

nesouhlasí, že před změnou kategorie komunikace (vzniklé po r. 1997) musí dojít ke změně vlastnických vztahů, když dle ust. § 3 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích postačí smlouva o budoucí smlouvě o převodu vlastnického práva, kdy odvolatel nemá o interní dokumentaci [redacted] přehled. Odvolatel však vychází z rozhodnutí [redacted] ze dne 18. 5. 2017, které u SO 17 Příjezdová komunikace uvádí, že „komunikace je navržena jako dvoupruhová kategorie MO2/30... komunikace začíná napojením na stávající komunikaci“ (pozn. označení M = místní). S ohledem na fakt, že podkladem pro vydání výše uvedeného rozhodnutí bylo rovněž sdělení Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 9. 8. 2016, které upozorňuje, že místní komunikace MO2/30 by měla být napojena na komunikaci stejné kategorie, přičemž tento údaj v původní dokumentaci chyběl, se lze domnívat, že nově vzniklá místní komunikace MO2/30 se napojila na stávající místní komunikaci, která dále navazuje na předmětnou komunikaci. Dlouhé či chybné řešení vlastnických vztahů pod komunikacemi v okolí [redacted] nemohou jít odvolateli k tíži.

Odvolatel opakuje, že nelze nyní tvrdit, že místní komunikace končí na předmětném pozemku před první závorou (tzn. část předmětného pozemku je místní komunikací, část není) ve směru ke [redacted] bez možnosti obrátit se, a to zcela bez významu, kdy dále by dle názoru silničního správního úřadu [redacted] se měla nacházet účelová komunikace, a následně dle [redacted] by měla opět pokračovat místní komunikace, a to bez dalšího napojení kamkoliv ([redacted] není věcně příslušný o rozhodování ve věcech místních komunikací, avšak ve svých rozhodnutích vychází z podkladů silničního správního úřadu sídličního ve stejné budově). Pro vyloučení pochybností zaslal odvolatel Městskému úřadu Bohumín žádost o informace, zdali dle § 63 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny eviduje mimo jiné předmětnou komunikaci jako veřejně přístupnou účelovou komunikaci. Městský úřad Bohumín ve své reakci ze dne 19. 11. 2024 sdělil, že tato informace nelze v tuto chvíli deklarovat. Skutečnost, že [redacted] uvedl, že [redacted] není vlastníkem ani správcem předmětné komunikace jen posvěcuje myšlenku, že o otázce určení právního vztahu by měl rozhodnout nadřízený orgán.

Odvolatel plně odkazuje na svou žádost ze dne 19. 3. 2025 vč. všech příloh. S ohledem na výše uvedené odvolatel navrhuje, aby odvolací správní orgán změnil napadené rozhodnutí tak, že vydá deklaratorní rozhodnutí, že předmětná komunikace je místní komunikací.

Podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, se nepřihlíží.

Podle § 6 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích je místní komunikace veřejně přístupná pozemní komunikace, která slouží převážně místní dopravě na území obce.

Podle § 3 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích o zařazení pozemní komunikace do kategorie dálnice, silnice nebo místní komunikace rozhoduje příslušný silniční správní úřad na základě jejího určení, dopravního významu a stavebně technického vybavení.

Podle § 9 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích vlastník dálnice, silnice nebo místní komunikace vede evidenci jím vlastněných pozemních komunikací. Podle § 5 vyhlášky č. 104/1997 Sb. je základní evidencí komunikací pasport, který vedou jejich správci.

Podle § 4b odst. 1 zákona č. 135/1961 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění účinném do 31. 3. 1997, místními komunikacemi jsou obecně přístupné a užívané ulice, cesty a prostranství, které slouží místní dopravě a jsou zařazeny do sítě místních komunikací. O zařazení do sítě místních komunikací se však podle tehdejší úpravy nevydávalo rozhodnutí silničního správního úřadu, ale docházelo k tomu pouze administrativním úkonem zaevidováním komunikace do pasportu místních komunikací.

Dále podle § 9 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích je vlastníkem místních komunikací obec, na jejímž území se místní komunikace nacházejí. Stavba dálnice, silnice a místní komunikace není součástí pozemku.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu 9 As 15/2012-27 ze dne 29. 01. 2014 byla-li pozemní komunikace místní komunikací podle právních předpisů účinných před 01. 04. 1997, zůstává jí tento status i podle zákona o pozemních komunikacích. To neplatí, nesplňuje-li znaky místní komunikace uvedené v tomto zákoně. Znamená to tedy, že byla-li určitá komunikace místní komunikací podle staré právní úpravy, stala se místní komunikací podle nové právní úpravy v zákoně č. 13/1997 Sb., okamžikem nabytí účinnosti tohoto zákona, aniž by bylo nutno o tom vydávat rozhodnutí podle § 3 uvedeného zákona, pokud ovšem splňuje zákonné znaky dané kategorie pozemní komunikace podle nové právní úpravy. Z věcných, technických a funkčních hledisek místní komunikace podle staré právní úpravy jimi zásadně budou i podle právní úpravy nové. Nová právní úprava však pro místní komunikace navíc stanoví v § 9 odst. 1 větě první in fine silničního zákona, že vlastníkem místních komunikací je obec, na jejímž území se místní komunikace nacházejí.

V prvé řadě se krajský úřad zabýval námitkou odvolatele, že o otázce, zdali je předmětná komunikace místní komunikací v prvním instanci rozhodovala [redacted] přičemž v případě kladného rozhodnutí by došlo k potvrzení, že vlastníkem této komunikace je právě [redacted] rozhodnutí orgánu prvního stupně tak bylo předvídatelné. Z této námítky je zřejmé, že odvolatel naznačuje možnou podjatost silničního správního úřadu.

V § 14 odst. 1 správního řádu se uvádí, že každá úřední osoba, o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit.

Dále podle § 14 odst. 2 úřední osoba není vyloučena podle odstavce 1, pokud je pochybnost o její nepodjatosti vyvolána jejím služebním poměrem nebo pracovněprávním nebo jiným obdobným vztahem ke státu nebo k územnímu samosprávnému celku. K tomu by musely podle judikatury Nejvyššího správního soudu přistoupit takové okolnosti, z nichž by vyplývalo důvodné podezření, že právě v důsledku zaměstnaneckého poměru úřední osoby k územnímu samosprávnému celku by mohl být její postoj k věci ovlivněn i jinými než zákonnými hledisky.

Uvedenými skutečnostmi mohou být například jevy v politické či mediální sféře, jež předcházejí příslušnému správnímu řízení či je doprovázejí a naznačují zvýšený zájem o výsledek řízení ze strany osob schopných ovlivnit jednání územního samosprávného celku jako zaměstnavatele úřední osoby. Stejně tak uvedenou skutečností může být samotná povaha a podstata rozhodované věci, její kontroverznost či politický význam a s tím spojené zájmy (blíže viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 89/2010-119).

Krajský úřad takové skutečnosti shledal. Jak je obecně známo, 24. 1. 2024 na daném železničním přejezdu [redacted] došlo k vážnému střetu vlaku s kamionem zaklíněným na tomto přejezdu. Dle prozatímní zprávy o šetření Drážní inspekce na jejích webových stránkách di.gov.cz učinila Drážní inspekce upozornění (podnět) k Drážnímu úřadu týkající se podezření na zdroj ohrožení dráhy ve věci stávající stavební úpravy podélného sklonu pozemní komunikace bezprostředně přilehlé k [redacted] a vnější straně traťové koleje č. 2 Dětmárovice – Bohumín, vymezené závěrnou zídou přejezdové konstrukce ŽP na severovýchodní části přejezdové vozovky (ze strany jízdy od/do sídla [redacted]).

Otázka kategorie pozemní komunikace na [redacted] ve směru od železničního přejezdu [redacted] má vliv na to, kdo nese odpovědnost za její stav a bezpečnost, zda vlastník tohoto pozemku nebo [redacted], a tedy i kdo by prováděl a financoval případné úpravy této komunikace. Vzhledem k předpokládané nákladnosti takové úpravy a ke společenské citlivosti otázky bezpečnosti tohoto přejezdu na významné trase Bohumín – Čadca po výše zmíněné nehodě

krajský úřad shledal již takový zájem [redacted] na výsledku řízení, že vede k vyloučení všech úředních osob [redacted] z projednávání a rozhodování věci. Tento aspekt činí napadené rozhodnutí nezakonným bez ohledu na to, zda je jinak věcně správné či nikoli.

Z tohoto důvodu krajský úřad napadené rozhodnutí zrušil a věc vrací správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání. O pověření jiného věcně příslušného podřízeného správního orgánu k projednání a rozhodnutí věci podle § 131 odst. 4 správního řádu vydá krajský úřad samostatné usnesení.

Za dané situace je předčasné, aby krajský úřad činil závěry ve věci samé. K námitkám odvolatele však považuje za potřebné sdělit, že pokud silniční správní úřad deklaroval, že se na pozemku [redacted] nenachází místní komunikace, neznamená to, že se zde nenachází pozemní komunikace vůbec, ale že se jen nejedná o místní komunikaci, jak požadoval deklarovat odvolatel (správní orgán je přitom petitem žádosti vázán). Přestože tato komunikace v části od první závory směrem [redacted] konstrukce přejezdu plynule navazuje na místní komunikaci na pozemku [redacted] a stavebně s ní tvoří funkční celek, přímo z § 14 odst. 2 písm. c) zákona o pozemních komunikacích vyplývá, že součástí ani příslušenstvím místní komunikace nejsou úrovněvé přejezdy drah se závorami ve vzdálenosti mezi závorami. Proto ani komunikace v prostoru mezi závorami se nepovažuje za místní komunikaci, ale za železniční přejezd, který je podle § 9 písm. c) vyhlášky č. 177/1995 Sb. součástí dráhy. Stejně tak podle § 37 odst. 4 zákona o pozemních komunikacích je vlastník dráhy povinen udržovat v řádném stavu pozemní komunikaci na přejezdu se závorami v úseku mezi závorami, a to v celé šíři tělesa pozemní komunikace. Předmětem tohoto řízení není primárně soukromoprávní otázka vlastnictví komunikace, ale její veřejnoprávní status.

Poučení

Podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu se proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat.

Mgr. Jan Dospiva
právník oddělení silničního hospodářství a správy dopravy

Rozdělovník

